

Vishwakarma Industries v. The Commissioner of Income Tax,
Amritsar (S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ., ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ ਅਤੇ ਕੇ.ਐੱਸ. ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ.ਜੇ.
ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।-
ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1976 ਦੇ ਆਮਦਨ ਤਾਰ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 111 ਤੋਂ 113

12 ਫਰਵਰੀ 1982

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII) (ਵਿੱਤੀ ਐਕਟ. V ਦੇ 1964 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ)—
ਧਾਰਾ 271 (1) (c) ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ—ਦੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ- ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ—ਧਾਰਾ

ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ

271(11 (c)— ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ, ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਦਾਇਰਾ—ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ—ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਦੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵੰਡੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਖਤ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਗਣਿਤਿਕ ਟੀਐਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਟੱਚ-ਸਟੋਨ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਪਰਿਵਰਤਨ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਛੁਪਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖਿੱਚ ਦੇ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਜਿੱਥੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਜਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਸੋਧ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪਲੈਨੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੀਮਿਲਨ . ਸਾਬਕਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪੜ੍ਹਨਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿੰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ (i) ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਕਮ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਖੁਦ ਦੀ ਆਮਦਨ ਹੈ; (ii) ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ; ਜਾਂ (iii) ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ . ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਸਬੂਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਤੁਰੰਤ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਖੰਡਨਯੋਗ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਖੰਡਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬੋਝ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ - ਇਸਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ। ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਮ ਬੋਝ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਧਾਰਾ 13, 15 ਅਤੇ 16)।

ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ (1974)

94 ITR 505, -

ਓਵਰਰੂਲਡ

ਨੇ ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚੋਂ 'ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੀ ਲੋੜ

ਆਮਦਨ ਦੇ ਗਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ^ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ 'ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ' ਸ਼ਬਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਚੇਤੰਨ ਮਾਨਸਿਕ ਤੱਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਪਏਗਾ। ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਉਲਟਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜੋੜ ਕੇ

Vishwakarma Industries v. The Commissioner of Income Tax,
Amritsar (S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਸਬੂਤ ਦੇ ਇਸ ਬੋਝ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ 'ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ' ਸ਼ਬਦ ਕੱਢ ਕੇ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਕੀਤਾ ਮਾਨਸਿਕ ਤੱਤ.

(ਪਰਾ 11)।

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਣ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੰਕਗਣਿਤਿਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਇਸਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦਾ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਟੈਸਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 12)।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬੈਂਚ/ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਰਾਏ ਲਈ ਇਸ ਹੈੱਡਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। *L.T.A* ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਆਰਡਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1969-70 ਲਈ 1975-76 ਦਾ ਨੰਬਰ 27 ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1970-71 ਅਤੇ 1971-72 ਲਈ *L.T.A**¹ ਨੰਬਰ 23 ਅਤੇ 24 1975-76 :-

ਆਰ.ਏ. ਨੰ. 61(Asr.)/175-76 (ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ):

- (t) “ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। 31,500 ਹੈ

Vishwakarma Industries v, The Commissioner of Income Tax,
Amritsar (S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1969-70 'T' ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

RA ਨੰਬਰ 85 ਅਤੇ 86 (Asr.)/1975-76 (ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ)

(ii) “ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ? ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1970-71 ਅਤੇ 1971-72 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ?”

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਵਕੀਲ ਅਜੈ ਸਿੱਤਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ. ਜੇ

1. 1964 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 5 ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜੋੜਨ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵੀ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ. ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ (1) ਦੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੈਂਚ 'ਚ ਸੀ.

2. ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਹੈ ਜੋ ਬਾਲ-ਬੇਅਰਿੰਗਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1969-70 ਲਈ ਇਸਨੇ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ। 5 ਸਤੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ 99,098। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੇ ਨਕਦ-ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ। ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ 30,000 ਜਗਨ ਨਾਥ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਲੁਧਿਆਣਾ। ਮੁਲਾਂਕਣ-ਫਰਮ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਅਸਲੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ com ਨੇ 1969-70 ਲਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। 1,02,437 ਹੈ।

3. ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਹੋਰ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹਨ। ਜਗਨ ਨਾਥ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਸਨ।

Vishwakarma Industries v. The Commissioner of Income Tax,
Amritsar (S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਦਰਅਸਲ, ਉਕਤ ਫਰਮ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੇ 16 ਦਸੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਨਾਮ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅੱਗੇ 21 ਦਸੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਫਰਜ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੇ 4-5 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਗਭਗ 25 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ 1963 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ 10-12 ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਬਕਾਇਆ ਨਾਮਾਤਰ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ 1967 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਕਾਨ 1967 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 10,000 ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੌਰਟਗੇਜ਼ ਰੁ. ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ 4,000 ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮੌਰਗੇਜ਼ ਉਹ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੇ *ਹਵਾਲਾ-ਹੁੰਡੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਢੰਗ- ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ*, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦਲਾਲਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ *ਹੁੰਡੀਆਂ* 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਲਗਾ ਕੇ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਪੂਰੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਿਰਫ ਰੰਗ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। *ਹੁੰਡੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਸੱਚਾਈ* ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ *ਹੁੰਡੀ* ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਲਾਲ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਛਾਪੇ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ। ਸਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਚਾ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਤੂੜੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖੁਲਾਸੇ ਜਨਤਕ ਹੋ ਗਏ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਫਰਮ ਨੇ 25 ਮਾਰਚ, 1972 ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਜਲੰਧਰ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਨਕਦ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1969-70 ਅਤੇ 1971-72 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦਾਂ ਲਈ ਜਗਨ ਨਾਥ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ। ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖਰਗੋਸ਼; ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1970-71 ਅਤੇ 1971-72 ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਕਦ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਟੈਕਸ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1969-70 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 30,000 ਉਸ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨਾਂ ਸਾਲ 1969-70, 1970-71 ਅਤੇ 1971-72 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1969-70 ਲਈ ਦੱਸੀ ਗਈ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਸੀ।

1,32,446 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 99,098 ਅਸਲੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਦੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਨੁਸਾਰੀ ਅੰਜੀਰ ਵੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। 1,33,941, ਰੁ. 1,91,457 ਅਤੇ ਰੁ. ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1 46,263\$।

4. ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ - ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਐਕਟ, 1961

5. ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਆਮਦਨ ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1969-70 ਅਤੇ 1970-71 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਜੋੜੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ। -

ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ	ਜੁਰਮਾਨਾ
1969-70	ਰੁ. 31,500
1970-71	ਰੁ. 17,550
1971-72	ਰੁ. 30,400

ਉਪਰੋਕਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਖੇਤਿਆਂ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਜੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਅੰਤਰ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1969-70 ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1970-71 ਅਤੇ 1971-72 ਲਈ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

6. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਕਈ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਮੰਗਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ -

- (i) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 10000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। 31,500, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1969-70 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ? (ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ);
- (ii) "ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1970-71, ਅਤੇ 1971-72 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੰਡ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ" (ਡੀ ਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ)।

Vishwakarma Industries v. The Commissioner of Income Tax,
Amritsar (S. S. Sandhwalia, C.J.)

7. ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (ਐਲ) (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਆਯਾਤ 'ਤੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ। ਮਾਲੀਆ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਅੰਸਵਰ ਏ.ਐਚ. (2) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਨਵਰ ਏਅਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸੋਧੀ ਧਾਰਾ 271 (ਐਲ) (ਸੀ) 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਟੈਂਡ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਹੈ। ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ). ਕਮਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਹਰਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਟ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪੁਨਰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

8. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦਾ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮਾਤਰਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਖੋਜ ਨਿਬੰਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋਵੇ

(2) (1970) 76 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 696.

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ. ਫਿਰ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦੇ ਤਿੱਖੇ ਵਿਗਾੜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਘੋਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

9. ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਪਿਛੋਕੜ ਵੱਲ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ 271 ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ 271 ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਪੈਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਅਣ-ਸੋਧੀ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਸਮੇਂ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਕੂਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ। ਇੱਕ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਲਾਲ ਚੰਦ ਗੋਪਾਲਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸੀਆਈਟੀ, (3) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਗੋਕਲ ਦਾਸ ਹਰਿਵੱਲਭ ਦਾਸ (4) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਪਟਨਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

9-ਏ. ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦੇ ਇਸ ਟਕਰਾਅ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਬੋਝ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਬੰਬਈ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੁਆਰਾ ਇਨ-ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਸੇਸੀ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰੋ, ਬਸ਼ਰਤ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਉਦੇਸ਼ 1964 ਦੇ ਵਿੱਤ ਬਿੱਲ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੀਮੋ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰਾ 17 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: -

“(17) ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ।

ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮਦਨ 90 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦਾ 90 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ (ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੋਨਾਫਾਈਡ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਛੁਪਾਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ

(3) (1966) 59 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 135.

(4) 1958 (34) ITR 98.

ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।”

ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1964 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਨੰ. 5 ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਕਲਾਜ਼ 40 ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਧਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ 90 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

10. ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਰਥਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਧਾਰਾ 271(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਤੋਂ "ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਵਿਚ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ (ਸੀ), ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸੀਮਿਲਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ 1922 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਅਤੇ

Vishwakarma Industries v. The Commissioner of Income Tax,
Amritsar (S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 271 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ: -

1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਐਕਟ	ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) 1961 ਦਾ ਐਕਟ: ਅੱਗੋਂ ਸੋਧ	ਸੋਧ ਦੇ ਬਾਅਦ
(1)	(2)	' (3)
<p>(l) ਜੇਕਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਐਪ ਪੈਲੇਟ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਾਈ - ਬਿਊਨਲ, ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ</p> <p>(m) ਜੇਕਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, AP ਪੈਲੇਟ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ</p> <p>(n) ਜੇਕਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਐਪ ਪੈਲੇਟ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ) ਵਿੱਚ</p>		

1

ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ:

(a) * * *

(b) * * *

(c) ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਛੁਪਾਏ ਹਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਗਲਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉਹ ਜਾਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਡੇਢ ਗੁਣਾ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ

ਇਹ ਐਕਟ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ-

(a) * * *

2

(b) * * *

(c) ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਛੁਪਾਏ ਹਨ ਜਾਂ ਡੇਲੀ ਨੇ - ਅਜਿਹੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ - ਗਲਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ , -

ਅਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-

' (i) * * * ◆

(ii) * * * *

(iii) ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਰਕਮ ਜੋ ਵੀਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੋ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਡੇਢ ਗੁਣਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕੋਰਸ , ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ-

(a) * * ◆

(b) * * ◆

(c) ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ - ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, -

3

ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੈਨ ਅਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ , -

(i) * * * *

(ii) * * ◆ * (iii) ਧਾਰਾ

(c) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ , ਇੱਕ ਰਕਮ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ - ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

Vishwakarma Industries v. The Commissioner of Income Tax,
Amritsar (S. S. Sandhwalia, C.J.)

1

2

3

ਡੇਵ
ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਗਣਾ
ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਤੇ
ਸੁਪਰ ਟੈਕਸ, ਜੇਕਰ
ਕੋਈ ਵੀ, ਜੋ ਹੋਵੇਗਾ
ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਜੇਕਰ ਆਮਦਨੀ ਮੁੜ-
ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦੁਆਰਾ
ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ AC ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਕੋਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ
ਸਹੀ ਆਮਦਨ:

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ * * •

ਜੇਕਰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਅਜਿਹੇ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ
ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ-
ਕੋਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ
ਸਹੀ ਆਮਦਨ।

(2) * * *।

ਰੇਟ ਵੇਰਵੇ
ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-
ਐਡ

ਵਿਆਖਿਆ:
ਜਿੱਥੇ ਕੱਲ ਇਨ-
ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਆ
ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਘੱਟ ਹੈ
ਅੱਸੀ ਪ੍ਰਤੀ
ਕੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ-
ਆਓ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ
ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ-

ਧਾਰਾ 143 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 144
ਜਾਂ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ
ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ
ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੱਲ
ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ
ਜਾਂ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ
ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਦੁਆਰਾ
ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਟੌਤੀ ਦੇ
ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ), ਅਜਿਹਾ
ਵਿਅਕਤੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ
ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ
ਸਹੀ ਆਮਦਨੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ
ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਕਿਸੇ
ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ
ਕਿਸੇ ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ
ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ
ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ/ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ - ਸਮਾਨ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਗਲਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ

11. ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਐਮ ਕਲਾਜ਼ (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਦਲਾਅ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਅੱਖ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ "ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭੁੱਲ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਥਾਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। "ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਲੁਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਕੀਤੇ ਫਰਨੀਸ਼ਿੰਗ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ "ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ" ਸ਼ਬਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਇੱਕ ਚੇਤਨ ਮਾਨਸਿਕ ਤੱਤ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਏਗੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਪੈਣਾ ਪਏਗਾ, ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਲਟਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। , ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇਸ ਬੋਝ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਕੀਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੱਤ ਦੀ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਉਪਬੰਧ (c) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਜੋੜੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

<

12. ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੈ

ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ- ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੰਕਗਣਿਤਿਕ ਟੈਸਟ (ਜਿਸਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।[^] fter) ਮੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਹੀ ਆਮਦਨੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਇਸਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅੱਸੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦਾ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਟੈਸਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਲੱਗੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਟੈਂਟ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕਠੋਰਤਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਅੱਸੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਗ ਉਠਾਉਣ ਲਈ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਿੰਦੂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਧਾ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ।

13. ਹੁਣ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ 'ਇੱਕ ਸਖਤ ਉਦੇਸ਼' ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਗਭਗ ਗਣਿਤ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਟੱਚ-ਸਟੋਨ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਪਰਿਵਰਤਨ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਛੁਪਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖਿੱਚ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਜਿੱਥੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਜਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਜੂਦ ਸੀ। ਸੋਧ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸੰਮਿਲਨ।

14. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ

ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਅਭਿਆਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਮਾਪਦੰਡ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਣਿਤਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਬਚਦਾ ਹੈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

115. ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰੈਂਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿੰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

- (i) ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਕਮ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਹੈ;
- (ii) ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ; ਜਾਂ
- (iii) ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ।

16. ਹੁਣ 'ਇਹ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਚੱਲੇਗਾ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-f ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਤੱਥ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਹੈ

ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਿਯਮ. ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਖੰਡਨਯੋਗ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਖੰਡਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬੋਝ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਮ ਬੋਝ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਝੂਠ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਧਾਰਨਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ

Vishwakarma Industries v. The Commissioner of Income Tax,
Amritsar (S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਮੋਵਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਬੋਝ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਮ ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

17. ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਾਜ਼ਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ -ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ-ਇਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਪਾਤਰ ਦਾਸ ਰਾਜਾ ਰਾਮ। ਬੇਰੀ, ਰੋਹਤਕ, (5) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ:-

'ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਟ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ

(5) IXR. 1975 ਦੇ 56 ਨੇ 28 ਜੁਲਾਈ 1981 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

18. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਖਮਤਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਜੁਰਮ, ਅਪਰਾਧ, ਜਾਂ ਦੋਸ਼, ਆਦਿ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਚਿਆ।

19. ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਧੁਨੀ ਰਾਸ਼ਨ ਏਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਵੀ ਹੈ। ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ (ਇਹ ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਿੰਡਰੋਮ ਬਣ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ) ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਢੰਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

(ਸ. 106. ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤੱਥ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੱਥ ਨੂੰ

ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਚੋਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਸੰਭਵ ਬੋਝ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਨਾਸਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਣ-ਸੋਧਿਆ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ) ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਫੰਡਾਂ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਬੋਝ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਸੰਭਵਤਾ ਸੀ) ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜੋੜ ਕੇ ਸੋਧ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1964 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ। ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਥੋੜਾ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 271(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ 'ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ' ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਹਿਜ਼ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਸੀ। ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ

ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ.

20. ਪੜ੍ਹਾਅ ਹੁਣ ਮਿਸਾਲ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲਗਭਗ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ 1964 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਦੀ ਜੋੜੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿੰਨ ਖੰਡਨਯੋਗ ਅਨੁਮਾਨ ¹* ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਅੱਗੋਂ-ਅੱਗੋਂ ਵਿਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਲਾਈਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਂਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਵਿਪਰੀਤ ਰਾਏ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਤਾਜ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਬੀ.ਵੀ. ਸਤੀਸ਼ ਹੈ। ਚੰਦਰ ਸੀਜੇ, ਐਡੀਲ ਵਿੱਚ. ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, (6) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ: -

“ਪਹਿਲਾਂ ਆਖਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਐਫਸੀ) ਧਾਰਾ 271(1) ਵਿੱਚ 'ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ' ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1964 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ 'ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਪਰ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਛੁਪਾਏ ਹਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦਾ. ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੁਣ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਆਦਿ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜੋ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਇਸ clause ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ

(6) 128 ITR 559

ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਕਿਸੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਆਮਦਨੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ

ਕੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੋਝ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਜਾਂ ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਮਹਿਜ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕਿ ਰਕਮ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਿਰਫ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸੀ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ, ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ, ਬੋਝ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਜ਼ੀਕੂ ਸੂ ਫੈਕਟਰੀ (7), ਐਡੀਲ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਲਖਨਊ ਬਨਾਮ ਕੁਆਲਿਟੀ ਸਵੀਟ ਹਾਊਸ (8), ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲਖਨਊ ਬਨਾਮ ਚਿਰੰਜੀ ਲਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਵਰੂਪ (9) ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ। ਇਬਰਾਹਿਮ ਅਜ਼ੀਮੁੱਲਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (10)।

21. ਸੀਐਲਟੀ ਬਿਹਾਰ ਬਨਾਮ ਪਟਨਾ ਟਿੱਬਰ ਵਰਕਸ (11) ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

"*♦**". ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗਾ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੇਸ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

- (7) 127 ITR 837
- (8) 130 ITR 309
- (9) 130 ITR 651
- (10) 131 I, TR 680
- (11) 106 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 452.

ਆਰ

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਬੋਝ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਛੁਪਾਏ ਹਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੀਆਈਟੀ ਬਿਹਾਰ ਬਨਾਮ ਪਰਮਾਨੰਦ ਅਡਵਾਨੀ (12); ਅਤੇ ਵਧੀਕ. ਸੀਆਈਟੀ ਬਿਹਾਰ ਬਨਾਮ ਦੱਖਣੀ ਗੋਬਿੰਦਪੁਰ ਕੋਲੀਰੀ ਕੰਪਨੀ (13) ਅਤੇ ਸੀਆਈਟੀ ਬਿਹਾਰ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲ ਵਸਤਰਾਲਿਆ (14)।

Vishwakarma Industries v. The Commissioner of Income Tax,
Amritsar (S. S. Sandhwalia, C.J.)

22. ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਉੜੀਸਾ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਸੀ. ਬਹੇਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (15) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ (15) ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਨਵਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੇਸ ਹੁਣ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਸੋਧ ਵਿਵਸਥਾ:-

“ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਲੀਏ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨਵਰ ਅਲੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਕਿਸੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਵਿਆਖਿਆ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੂਰਵ ਸੰਖਿਆ ਇੱਕ ਖੰਡਨਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

(12) 119 ਆਈਟੀਆਰ 464

(13) 119 ITR 472

(14) 122 ITR 527

(15) 103 ITR 47®।

ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੋ ਕਿ ਸਹੀ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।”

ਸੀਆਈਟੀ ਉੜੀਸਾ ਬਨਾਮ ਪੁਰ ਐਨ ਮਲ ਪੁਭੂ ਦਿਆਲ (16) ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। > - •

23. ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਰੂਪਬਾਨੀ ਥੀਏਟਰਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਟਿਡ (17) ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ:-

“♦♦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਖਾਧੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੁਝ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ, ਭਾਵ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮਦਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਛੁਪਾਏ ਗਏ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ - ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ

ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
। "

24. ਬਾਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸੀਆਈਟੀ ਗੁਜਰਾਤ ਬਨਾਮ ਡਰੈਪਕੋ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (18) ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਂਤੀਲਾਲ ਮਨੀਲਾਲ ਬਨਾਮ ਸੀਆਈਟੀ ਗੁਜਰਾਤ (19) ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ। ਇਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਐਡੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। CITMP ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ

- (16) 106 ITR 675. ~
- (17) 130 ITR 747
- (18) 122 ITR 341
- (19) 130 ITR 411

ਭੰਡਾਰ (20) ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀ.ਐੱਲ.ਟੀ. ਜੈਪੁਰ ਬਨਾਮ ਡਾ ਕੇਸੀ ਗੁਪਤਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (21)।

25. ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੀ ਕੰਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਨੇ ਬੇਅੰਤ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਿੱਥੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਨਵਰ ਏ ਲੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸੀਮਿਲਨ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ. ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1922) ਹੁਣ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 271(1) (c) 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਮੂਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਖੁਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮਾਲੀਆ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸਹੀ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਸੀ।

26. ਮੈਂ ਇਸ ਹਾਈਪਰਟੈਕਨੀਕਲ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਪੂਰਵ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ [ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ³ \$ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅੱਗੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ] ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਸੀ। ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਖੁਦ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਨੇ ਸੀ.ਐੱਲ.ਟੀ. 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗੁਜਰਾਤ ਬਨਾਮ ਐਸਪੀ ਭੱਟ (22)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਨਿਰੀਖਣ

(20) 122 ITR 622

(21) 122 ITR 567

(22) 97 ITR 440

ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ:-

***. ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਉਭਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ

ਮਾਲੀਆ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਕਰਕੇ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿਖਾਵੇ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ - ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਅੱਸੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਤੱਥ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੰਡ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ, ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 271(1)(c) ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਬੋਝ ਦੁਬਾਰਾ ਮਾਲੀਏ 'ਤੇ ਸੁੱਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ -----ਬੋਝ ਉਸ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਉਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ *ਐਸ ਪੀ ਭੱਟ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਨੇੜਿਓਂ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਖੰਡਨਯੋਗ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਆਮਦਨ ਖੁਦ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰ ਉਭਾਰੀ ਗਈ ਹੈ।

27. ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ *ਕਰਨਤਲ ਸਿੰਘ* ਦੇ ਕੇਸ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ *ਅਨਵਰ ਅਲੀ ਦੇ ਕੇਸ* ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਲਕ੍ਰਮਿਕ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭੁਲੇਖਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਤੋਂ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, *ਅਨਵਰ ਅਲਟ ਦੇ ਕੇਸ* ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਛੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1970 ਨੂੰ ਸਿਟੋ ਵਜੋਂ 1964 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ *ਅਨਵਰ ਆਹ* ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਸਲ ਇਰਾਦਾ *ਅਨਵਰ ਅਲੀ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਸਮਰਥਤਾ ਉੱਤੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਰੰਗ ਦੇਣ ਲਈ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ *ਅਨਵਰ ਅਲੀ ਦਾ ਕੇਸ* 1964 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਅਭਿਆਸ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਇਹ ਮੈਨੀ ਫੈਸਟ ਹੈ ਕਿ *ਅਨਵਰ ਅਲੀ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1947-48 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 (1) (ਸੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸੀ. ਫਿਰ ਲਾਗੂ. 1964 ਦਾ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਦੀ ਜੋੜੀ ਗਈ

Vishwakarma Industries v. The Commissioner of Income Tax,
Amritsar (S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁੱਦਾ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਜੋ ਕਿ *ਅਨਵਰ ਅਲੀ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿਚ ਵੀ ਸਕੋਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 271 (1) ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜੋੜਨਾ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਭਾਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟ ਹੈ।

28. *ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਧਾਰਾ 271 (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚੋਂ 'ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਸਾਰਥਕ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਸੀ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੀ ਹੈ।

29. *ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿਚ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਜ਼ਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਅਸਲ ਵਿਚ 'ਆਮਦਨ' ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲੈਣ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੋਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ

i

ਇਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੈਂਡਰ ਕਰੇ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਖੁਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ (ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ) ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਐਨਵਿਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਆਕਰਸ਼ਣ ਰੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਦੋਹਰਾ ਮਾਪਦੰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

30. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ 1964 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 271(1) (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਸੰਮਿਲਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, *ਅਨਵਰ ਏ.ਐਚ. ਦੇ ਕੇਸ* ਦਾ ਤਰਕ (ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 (1) ਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹੁਣ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

31. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਵੀ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ *ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* ਨੂੰ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ *ਟੀ.ਸੀ. ਆਈ.ਟੀ. ਕੋਰਲ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਟੀ ਓਵਨਕੋਰ ਏਜੰਸੀ*, (23) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ *ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਬਿਹਾਰ ਬਨਾਮ ਪਟਨਾ ਟਿੱਬਰ ਵਰਕਸ*, (ਸੁਪਰਾ) *ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ *ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ* ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

32.) ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ

ਅਤੇ 1964 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਪੇਟੈਂਟ ਇਰਾਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 (1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਅਨਵਰ ਏ. ਐਚ. ਏ ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੁਣ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਯਾਤ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੰਡਨਯੋਗ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪੈਰੇ 15 ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ' ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਬੋਝ,

23.) 103 ITR 149.

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਸਿਵਲ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇਗੀ - ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

33. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ (i) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1969-70 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 271 (1) (ਸੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਕੇਸ ਵੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਕਦ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਰਜ਼ੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੂਰੋਂ ਵੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਬੋਝ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਚੁਣੌਤੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਸੀਂ, ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ, (i) ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ।

34. ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰ. (ii) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ 1970-71 ਅਤੇ 1971-72 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

Vishwakarma Industries v. The Commissioner of Income Tax,
Amritsar (S. S. Sandhwalia, C.J.)

"* ♦ *. ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਸਮੇਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 25,000 ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਛੁਪਾਉਣ ਦੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 25,000 ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ - ਕਾਰਵਾਈ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕੁਝ ਜੋੜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 25,000, 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਕਾਰਨ. ਉਹ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ. ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਜੋੜਾਂ ਕਦੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਅਗਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਾ ਲਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਕਾਰਨ ਸਨ, ਉਹ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਵਾਲ (ii) ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ